

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **M. K.**, zastoupeného JUDr. Matějem Šedivým, advokátem, sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2018, č. j. OAM-660/ZA-ZA11-P10-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 4. 2020, č. j. 32 Az 16/2019 – 25, o žalobcově návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek

Odůvodnění:

[1] Včasne podanou kasační stížností brojí žalobce, jakožto stěžovatel, proti shora označenému rozsudku (dále jen „napadený rozsudek“) Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného. Rozhodnutím žalovaného bylo podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v rozhodném znění (dále jen „zákon o azylu“) zastaveno řízení o stěžovatelově opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, která byla žalovaným shledána nepřipustnou dle § 10a písm. e) téhož zákona.

[2] Současně s podáním kasační stížnosti navrhl stěžovatel, aby jí Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek. Stěžovatel k důvodům žádosti uvedl, že považuje za vhodné, aby mu bylo umožněno pobývat na území České republiky alespoň do doby vydání rozhodnutí o kasační stížnosti. V případě vykonatelnosti rozhodnutí žalovaného však stěžovatel pozbude oprávnění k pobytu a bude nucen vycestovat, aniž by se mohl podílet na probíhajícím kasačním řízení, v důsledku čehož bude zkrácen na svých právech. Současně stěžovatel poukázal na trvající nouzový stav související s virovou epidemií, s tím, že za této okolnosti by bylo jeho nucené vycestování spojeno se zvýšenou pravděpodobností nakažení. Stěžovatel by nemohl do země svého původu cestovat pozemními dopravními prostředky, přičemž letecká doprava je natolik omezena, že není vůbec reálné, aby stěžovatel dodržel lhůtu k vycestování.

[3] Žalovaný naopak nesouhlasí s tím, aby byl kasační stížnosti odkladný účinek přiznán. Jeho rozhodnutí totiž stěžovateli nemůže způsobit nenahraditelnou újmu. Nevede ani k ukončení stěžovatelova pobytu v České republice, a tedy ani k namítané nemožnosti vyčkat zde skončení řízení o kasační stížnosti. Nemožnost vycestování s ohledem na aktuální virovou epidemii by pak byla případně posuzována v řízení o správním vyhoštění.

[4] Podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. lze kasační stížnosti přiznat odkladný účinek, jestliže 1) by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže 2) to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Soudní řád správní koncipuje institut odkladného účinku jako mimořádné opatření. Jedná se o výjimku z pravidla, která musí být vyhrazena pro ojedinělé případy, jež naplňují zákonem předepsané podmínky. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy přitom má stěžovatel, od něhož se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma než jiným osobám, vysvětlení, v čem tato újma spočívá, a uvedení jejího rozsahu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem.

[6] Nejvyšší správní soud se předně zabýval otázkou, zda v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti bude stěžovatel povinen k okamžitému návratu do země původu. Napadeným rozhodnutím bylo zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany, přičemž povinnost opustit území České republiky vzniká teprve rozhodnutím o správním vyhoštění či rozhodnutím o povinnosti opustit území. Stěžovatelem tvrzená příčina nepoměrně větší újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. je proto lichá, a to i s přihlédnutím k argumentaci, kterou uplatnil ve svém vyjádření žalovaný. Důvodně nelze argumentovat ani aktuální virovou epidemií a s ní souvisejícími restrikcemi, neboť nutnost opustit území České republiky není se zastavením řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany bezprostředně spjata. Samotná realizovatelnost stěžovatelova případného vycestování je taktéž otázkou případných navazujících řízení podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[7] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud uzavírá, že se stěžovateli nepodařilo osvědčit naplnění již první podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tedy že by mu v souvislosti s výkonem nebo jinými právními následky rozhodnutí žalovaného vznikla újma, natožpak aby tato újma dosahovala zákonem požadované intenzity. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 18. června 2020

pokračování

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu